

[Carlsen-Skiødt.]

det overhovedet er muligt, og jeg vil mene, at den Form, som er foreslaaet her; ikke kan siges at være den bedste eller at være tilstrækkelig god.

Det foreslaas, at der vælges tre Revisorer paa den for Valg af Medlemmer af Byraadet foreskrevne Maade. Det er den samme Passus, som staar i Loven af 1868; men ved Siden deraf staar der i den gældende Lov, at Byraadet kan lade Regnskabet og det øvrige revidere ad anden Vej, ved lønede Revisorer o. s. v., hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Dette er altsaa delvis slettet; det mener jeg er uheldigt, for, saa vidt mig bekendt, har de fleste Kommuner — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Bresemann var inde paa — eller i hvert Fald et meget stort Antal Kommuner valgt den sidstnævnte Form og har faaet Ministeriets Approbation af denne Revisionsmaade. En daglig Revision, en stadig Revision kan ikke undværes. Jeg tror, at man her ganske rolig kan overlade til Byraadet selv at vælge Revisorerne; det skal nok finde den mest betryggende Form.

Det ærede Medlem Hr. Bresemann omtalte nogle Spørgsmaal, hvorom der ikke findes Bestemmelser i Lovforslaget, nemlig Spørgsmaalet om Pension til de folkevalgte Borgmestre og om Honorar til Byraadsmedlemmer. Jeg forstaar meget godt den Betragtning, hvorudfra det ærede Medlem fremsatte disse Betragtninger, men jeg vil mene, at det vilde være ret uheldigt at komme ind paa dette.

Borgmestre er jo ikke Embedsmænd i den Forstand, at de fungerer som Borgmestre i hele deres Levetid, selv om en og anden kan være saa heldig at opnaa en ret høj Levealder som Borgmester. Borgmestrenes Funktionstid er normalt fire Aar ad Gangen. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt at indføre Pensionering af denne Stilling, som alligevel er et borgerligt Ombud. Endnu betænkeligere forekommer det mig at være at indføre Honorar for Byraadsmedlemmernes Arbejde. Det er ganske vist et borgerligt Ombud, men paa den anden Side er det dog i Almindelighed saadan, at Hvervet som Byraadsmedlem er et frivilligt Hverv. Jeg nærer stor Tvivl om, at man kan give det ærede Medlems Tanke om disse Honorarer Tilslutning. Det er sikkert noget, der bør overvejes meget nøje.

I § 38 er der Bestemmelser, der særlig tager Sigte paa Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder, men blot bemærke, at det forekommer mig, at man maatte kunne give

Gentofte Kommunes Sogneraad en Stilling i Lighed med Frederiksbergs, saa at Valg af Borgmestre og Raadmænd o. s. v. i Gentofte Kommune kom noget paa Linie med disse Valg for Frederiksberg Kommunes Vedkommende. I en Kommune af Gentoftes Størrelse er hele Administrationen vidt forskellig fra en almindelig Landkommunes Administration, og der vil derfor være Grund til at gøre en Undtagelse for dens Vedkommende; men herom kan der forhandles i Udvalget.

Til Slut vil jeg udtale paa det konservative Folkepartis Vegne, at vi er rede til i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat, at gaa ind i en saglig Forhandling om det fremsatte Lovforslag ud fra det Grundsyn, jeg her har omtalt, og som jeg til sidst vil samle i fire Hovedpunkter, nemlig: for det første større kommunalt Selvstyre for Byraadene; for det andet, at Tyngdepunktet flyttes fra Centraladministrationen ud til de kommunale Raad; for det tredje, at det fulde Ansvar for Kommunens og Borgernes, Skatteydernes, Penge og Ejendom o. s. v. fremdeles kommer til at hvile paa Byraadene, som det hidtil har gjort; og endelig for det fjerde, at der ikke i en Kommunallov som denne lovgives paa Kirkens og Skolens Omraade.

Holger Kristiansen: Det er ikke urigtigt, som det allerede er sagt fra denne Plads, at Købstadkommunalloven af 1868 maa betragtes som et godt Lovværk, eftersom denne Lov, bortset fra den Ordning, der gennemførtes ved den saakaldte Borgmesterlov, har bestaaet uændret til denne Dag. Loven har altsaa givet en vis Bevægelsesfrihed, idet Købstadkommunerne jo gennem de svundne 60 Aar er undergaaet en mægtig, paa adskillige Omraader en ligefrem enorm Udvikling; og hvad Loven har manglet, er der gennem en liberal Fortolkning og forstaaende Administration bødet paa. Men Loven maa følge Udviklingen, og den Tid er da ogsaa kommet, da det er nødvendigt at foretage Ændringer i Købstadkommunalloven.

Det er jo ikke saadan, at Loven gaar foran og skaber Udviklingen, men tværtimod omvendt. Livet skal have Lov til at udfolde sig frit under eget Ansvar, ogsaa samfundsmæssigt, og Loven skal kun til for at støtte Udviklingen og for at give Livet de bedst mulige Vækstbetingelser og for at begrænse, hvor Almenvæl, Menneskeret og Velfærd er i Fare. En i denne Rigsdag velkendt, navnlig tidligere velkendt, stor politisk Personlighed sagde en Gang ved en festlig Lejlighed, at Rigsdagen kommer altid